

Любка

Леся Українка

Була в мами доня, Любка чорнобрива,
Розумная, гарна та нетерпелива.
Було, часом мама в місто виїжджає, –
Там-то вже пильненько доня виглядає!

От піросла Любка, віддали в науку.
Не зле було вчитись, – одну мала муку:
Хотіла дізнатись, життя яке буде,
Як в світі широкім живуть тії люди...

Скінчила науку, вже весілля мали
Справлять – аж коханця у військо забрали.
Любка дожидала, потім захворіла,
Розважила Любку ранняя могила.

1885